En introduktion till Koranen (Del 1 av 2):
Struktur och innebörd

Koranen är muslimernas heliga skrift, det vill säga skriften för islams anhängare. Islam är den religion som etablerades bland araberna – ett folk som fram till dess i stort sett var begränsat till Arabiska halvön – av profeten Muhammad i början av 600-talet. Koranen uppenbarades för profeten Muhammad av Gud genom ängeln Gabriel; detta skedde delvis i Mecka, hans hemstad, och delvis i Medina, där han lyckades skapa en stat i ett annars statslöst stam-samhälle.

Budskapet uppenbarades på arabiska, språket hos det folk som först tilltalades, även om budskapet ytterst var avsett för hela mänskligheten. Koranen nämner uttryckligen att Muhammad var sändebud för hela mänskligheten, och att han är det sista sändebudet som ska sändas. Därför är Koranen det slutliga budskapet som överträffar och bekräftar den grundläggande religion Gud föreskrev för judar och kristna, liksom för muslimer. Idag är antalet muslimer i världen över en miljard, nästan en femtedel av jordens befolkning. För alla muslimska gemenskaper, oavsett språk och plats, är Koranen deras heliga skrift.

Grundläggande fakta

Det första man bör förstå om Koranen är dess form. Det arabiska ordet *Koran* betyder bokstavligen både ”recitation” och ”läsning”. På samma sätt reciterades Koranen muntligt och skrevs ned i bokform. Den verkliga kraften i Koranen ligger fortfarande i den muntliga recitationen, eftersom den är avsedd att läsas högt och melodiskt. Ändå skrevs verserna ned på tillgängliga material som hjälp för memorering och bevarande, och dessa samlades och ordnades i bokform både privat och senare institutionellt. Koranen var inte avsedd att berätta en kronologisk historia, och därför bör den inte ses som en sekventiell berättelse som Första Moseboken. Den arabiska bok som kallas Koranen är ungefär lika lång som Nya testamentet. I de flesta utgåvor omfattar den cirka 600 sidor.

Till skillnad från den hebreiska Bibeln och Nya testamentet kom Koranen från en enda persons mun, som reciterade vad han hörde från ängeln Gabriel. De judiska och kristna skrifterna är däremot samlingar av många böcker som nedtecknats av ett stort antal människor, och meningarna går isär om deras status som uppenbarelse.

Hur är Koranen organiserad?

Koranen består av 114 delar eller kapitel av olika längd. Varje kapitel kallas *sura* på arabiska och varje mening eller fras i Koranen kallas *aayah*, bokstavligen ”ett tecken”. Liksom Bibeln är Koranen indelad i enheter, på engelska kallade *verses*. Dessa verser är inte standardiserade i längd eller meter, och var de börjar och slutar bestämdes inte av människor, utan av Gud. Varje vers är en självständig yttring med avslutad betydelse, ett ”tecken”.

Den kortaste suran har tio ord, och den längsta suran – som är placerad som nummer två i texten – har 6 100 ord. Den första suran, *al-Fatihah* (”Öppningen”), är relativt kort (25 ord). Från den andra suran och framåt minskar surorna gradvis i längd, även om detta inte är en strikt regel. De sista sextio surorna tar tillsammans ungefär lika mycket utrymme som den andra suran. Vissa av de längre verserna är mycket längre än de kortaste surorna.

Alla suror, utom en, börjar med *Bismillah ir-Rahman ir-Rahim* – ”I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.” Varje sura har ett namn som vanligtvis anknyter till ett centralt tema i den. Till exempel är den längsta suran, *al-Baqara* (”Kon”), uppkallad efter berättelsen om Mose som befaller judarna att offra en ko, där Gud säger:

> ”Och minns när Mose sade till sitt folk: ’Gud befaller er att offra en ko…’” (Koranen 2:67)

Eftersom kapitlen är olika långa delade lärda under det första århundradet efter profetens död in Koranen i trettio ungefär lika stora delar, varje del kallas *juz’* på arabiska. Denna indelning gjordes för att underlätta memorering och läsning, och påverkar inte den ursprungliga strukturen, eftersom det endast är markeringar i marginalen. Under fastemånaden Ramadan reciteras vanligtvis en *juz’* varje kväll, och hela Koranen fullbordas under månadens trettio dagar.

Översättningar av Koranen

En nybörjare bör känna till några punkter om Koranens översättningar.

För det första finns en skillnad mellan Koranen och dess översättning. Ur kristet perspektiv är Bibeln Bibeln oavsett språk. Men en översättning av Koranen är inte Guds ord, eftersom Koranen är de exakta arabiska ord som Gud talade och som uppenbarades för profeten Muhammad genom Gabriel. Guds ord är endast den arabiska Koranen, som Gud säger:

> ”Sannerligen, Vi har uppenbarat den som en arabisk Koran.” (Koranen 12:2)

En översättning är helt enkelt en förklaring av Koranens innebörd. Därför har en modern engelsk översättning fått titeln *The Meaning of the Glorious Quran*: den strävar endast efter att ge innebörden, men kan aldrig återge den heliga bokens form. Den översatta texten förlorar den oöverträffade kvaliteten hos originalet. Därför sker all recitation av Koranen på arabiska, såsom i muslimernas fem dagliga böner.

För det andra finns ingen perfekt översättning av Koranen, och eftersom de är mänskliga verk innehåller de nästan alltid fel. Vissa översättningar är bättre språkligt, medan andra är mer exakta i att återge innebörden. Många felaktiga och ibland vilseledande översättningar säljs på marknaden men accepteras inte av mainstream-muslimer.

För det tredje, även om en fullständig översikt av alla engelska översättningar ligger utanför denna text, rekommenderas vissa framför andra. Den mest lästa engelska översättningen är av Abdullah Yusuf Ali, följd av Muhammad Marmaduke Pickthall, den första översättningen av en engelsk muslim.

Yusuf Alis översättning är i allmänhet acceptabel, men hans fotnoter kan ibland vara märkliga och oacceptabla. En annan spridd översättning är av Dr. Hilali och Muhsin Khan: *Interpretation of the Meaning of The Noble Quran*. Den är mest exakt, men de många translittererade arabiska termerna och parenteserna gör den svår att följa för nybörjare. En nyare version med mer flytande text har publicerats av *Saheeh International*, och denna anses ofta bättre eftersom den kombinerar både exakthet och läsbarhet.

Exeges (Tafsir på arabiska)

Även om Koranens innebörd är lätt och klar att förstå, måste man vara försiktig med att göra påståenden om religionen utan att förlita sig på autentisk kommentar. Profeten Muhammad förde inte bara Koranen, han förklarade den också för sina följeslagare, och dessa uttalanden

har samlats och bevarats till denna dag. Gud säger:

> ”Och Vi har sänt ned till dig (O Muhammad) budskapet, för att du ska förklara tydligt för människorna vad som har sänts till dem…” (Koranen 16:44)

För att förstå Koranens djupare innebörd bör man förlita sig på kommentarer som nämner dessa uttalanden av profeten och hans följeslagare, och inte enbart på sin egen förståelse, eftersom den är begränsad av tidigare kunskap.

Det finns en specifik metodologi för exeges av Koranen för att utvinna den rätta innebörden. De koranvetenskaper som utvecklats är ett mycket specialiserat område inom islamisk lärdom som kräver behärskning av flera discipliner, såsom:

- exeges (tafsir),
- recitationer,
- skrift och textkritik,
- Koranens oöverträffbarhet (*i'jaz*),
- omständigheterna kring uppenbarelsen,
- abrogation (upphävande av tidigare föreskrifter),
- grammatik och språkbruk,
- ovanliga termer,
- religiösa rättsregler,
- samt arabisk språk- och litteraturkunskap.

Enligt lärda inom tafsir är den korrekta metoden för att förklara Koranens verser följande:

1. **Tafsir av Koranen med Koranen** – att låta en vers förklara en annan.
2. **Tafsir av Koranen med Profetens sunna** – att använda profetens uttalanden och handlingar som förklaring.

3. **Tafsir av Koranen med följeslagarna** – att förlita sig på de första muslimernas förståelse.
4. **Tafsir av Koranen med det arabiska språket** – att tolka utifrån språkets regler och uttryck.
5. **Tafsir av Koranen genom åsikt** – endast om den inte motsäger de fyra föregående källorna.

«EN INTRODUKTION TILL KORANEN 2 AV 2

Kapitel 59, verserna 21–24: Guds vackra namn»